

mag. Andreja Jernejčič

Majda Luzar

Iz vas izžareva energija, kje jo dobite?

Uživam v vsem, kar delam, in se temu tudi predam.

Veljate za zelo zanesljivo in odgovorno osebo, držič?

V bistvu res, rada imam, da so stvari narejeno natančno, kakovostno in hitro.

Kje bi se opisali, da ste dobri?

V organizaciji, vodenju in reagiranju v krizi. Ampak dovolite, da dodam tudi slabe: imam mnogokrat premalo potrpljenja.

Kateri dogodek na poklicni poti se vam je najbolj vtisnil v spomin?

Izid moje prve knjige. Konference in okrogle mize so se udeležili številni, in to ne le iz Slovenije. Zelo me je ganilo, ko sem videla, koliko ljudi me podpira.

Kaj je vedno na vaši pisalni mizi?

Računalnik, telefon, časopisi, voda. Tudi kakšen »čokoladin« in vrtnica.

Se spominjate začetkov, ko ste imeli tedenske oddaje na Studi D kot petošolka?

Spominjam se, da sem želela biti novinarka in sta me starša peljala na avdicijo. Bila sem sprejeta in imela tedensko otroško polurno oddajo.

Kakšne spomine imate na novomeško televizijo, tam ste bili pet let, in Dolenjski list?

Veliko sem se naučila. Bila sem zelo mlada in ambici-

Stran / Page: 15

Doseg / Reach: 0

Država / Country: SLOVENIA

Površina prispevka / Size: 943 cm2

2 / 4

ozna. Marjan Moškon me je vzel pod okrilje in verjel vame, najprej sem bila novinarka, in tudi snemala, ker ni bilo dovolj snemalcev. Še montaže sem se začela učiti in vmes bila še bralka. Pred letom mi je povedal, da sem napravila prvo pravo reportažo na novomeški televiziji o medvedu, ki je bil takrat na Dvoru. V prvem letniku gimnazije sem uredila celo informativno oddajo, sicer po naključju, in bila najmlajša urednica. Res sem uživala, cele dneve sem bila na televiziji. Prav tako je bilo zanimivo na Dolenjskem listu, ko sem nadomeščala in en mesec pokrivala Posavje. Spoznala sem, da so tam eni najbolj prijaznih ljudi v Sloveniji.

Kakšne ljudi imate radi okoli sebe?

Optimistične, razgledane, dinamične, čutne in vesele.

Sodeč po vaših intervjujih, zelo cenite starše?

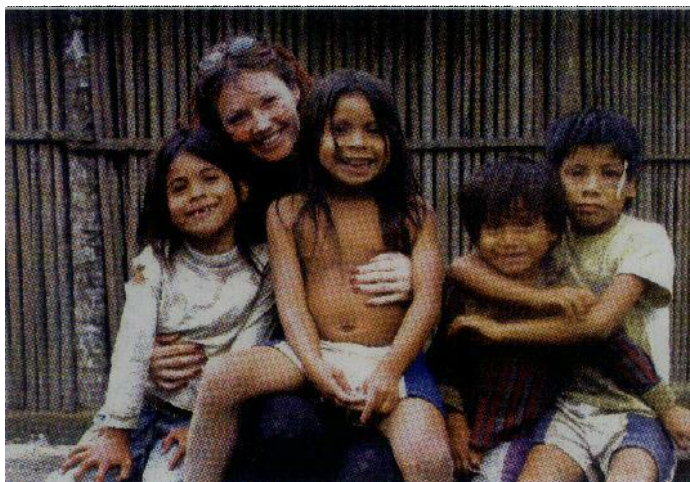
Vem, da imajo mnogi super starše, ampak moja dva sta zlata. Ko pridem domov, začutim nekaj, kar srečate redko, čutim ljubezen. Odraščala sem v zavetju ljubezni in topline, zato me je pred leti šokiralo, ko sem videla, da mnogo ljudi živi skupaj, pa niso srečni in se pripravajo. In sem si rekla, da upam, da bom kdaj lahko ustvarila enako družino, polno smeha in ljubezni.

Radi kuhate?

Kuhanje obožujem. Rada tudi pečem. To sem verjetno podedovala po obeh babicah, ena je še vedno mojstrica v peki najboljšega kolača, mami pa itak speče po moji oceni najboljši jabolčni zavitek. Pred kratkim sem jedla celo kruh, ki ga je spekel moj oče.

Čemu se ne morete od-povedati?

Sladicam. Pojem lahko tri kose torte, pet dobrih slastnih zavitkov, pa bi še kar jedla. Pazim pa, da ni preveč sladkega vsak dan.

Kaj naredite takrat, ko ste slabe volje?

Načeloma skušam ubežati slabi volji. Če me pa že doleti, si grem pogledat nakit in če najdem kaj lepega, tudi kupim. Za mojo dušo pa so šopki.

Imate radi darila in kaj zbirate?

Zelo. Tudi s potovanj, iz vsake države si kupim spominek. Zbiram pa vaze, lepe, posebne.

Koliko držav ste obiskali in kje je bilo nepozabno?

Nekaj čez 50, najraje imam preproste ljudi v razvijajočih se državah. Nepozabno je bilo med Indijanci v Ekvadorju, med Berberi na jugu Tunizije, med domačini v Egiptu, pri prijatelju in njegovi družini v Indiji, poljub delfina v Mehiki, kopanje s slonom na Šrilanki. Veste, ljudje so prijazni. Nekaj posebnega je tudi Moskva, iz katere sem se vrnila.

Kam bi se radi vrnili?

Lani sem končno našla pravo sanjsko plažo. Naj povem, da so običajno opevane plaže veliko manj lepe kot na slikah. To se mi je zgodilo na Tajskem, v Maleziji, Indoneziji, Srednji Ameriki itd. Ampak na Maldivih sem naletela na sanjsko plažo s hiško na morju. Tja bi šla rada naslednjič, ko bom srečala osebo mojega življenja ali pa že kar prej. Rada vračam v Prago, Rim, od evropskih mest pa me je očarala Barcelona.

Igrate kakšen inštrument?

Včasih sem se tri leta učila kitaro, danes je ne igram več. Rada pa pojem, čeprav nisem najbolj talentirana. Se pa s tem ne obremenjujem preveč.

Katere pesmi so vam všeč?

Odvisno od razpoloženja: romantične, bolj živahne. Zvečer med vožnjo, če sem utrujena, prepevam slovenske. Včasih vrtim eno pesen pol ure. Trenutno: Das Beste, Hey You (Madonna) in Čas (Dan D).

Znani ste po izvirnih potopisnih predstavah. Od kod vam energija, da uspete ljudi tudi nasmejati in vam ob koncu rečejo, da bi vas še poslušali?

Hvala, to je lepo slišati. Ko začnem govoriti o eni deželi, v ospredje postavim ljudi in zgodbe, pogostokrat manj običajne in zanimive, preprosto začnem podoživljati in vsi potujemo še enkrat, jaz v mislih, obiskovalci z mano preko besed in slik. In padem notri.

Delujete kot najbolj srečen človek na svetu. Ali kdaj jokate?

Oh, seveda jokam.

Kaj pogostokrat ljudi, ki o vas le berejo, in nato osebno spoznajo, preseneti?

Menda od daleč delujem bolj ostra in nedostopna, vendar ljudi, ki jih spoznam in postanejo moji prijatelji, spoštujem in jih imam rada. Vzamem jih pod svoje okrilje in sem jim vedno pripravljena pomagati.

Kaj je za vas najpomembnejše?

Spoštovanje ljudi.

Živeli ste v Soteski, se preselili v Žužemberk, zdaj ste veliko v Ljubljani. Kje vam je najlepše?

Otroštvo v Soteski je bilo čudovito po zaslugi mojih staršev. In dobila sem prvega psa. V Žužemberku nisem bila dolgo, saj sem kmalu odšla na študij v Ljubljano. Vendar ga imam zelo rada, je čudovit kraj. Tam imam svoje poti za sprehode.

Menda ste prava ljubiteljica psov?

Res je. Imam dva kužka, ki sta moja velika ljubezen in ko ju pobožam, me to prav pomiri. Res sta prisrčna, polna energije. Vedno sta me vesela.

Kako se glasi vaš moto?

Nasmej se. Potuj in se vrni bogatejši.

Kaj želite našim bralcem?

Živite svoje sanje.

Kdo je mag. Andreja Jernejčič

Andreja Jernejčič, Dolenjka, rojena v Novem mestu je mlada menedžerka, ki se je pred tem več kot 15 let kalila kot novinarka in urednica, zatem pa še kot piarovka. Že kot petošolka je začela na dolenjskih medijih, Studiu D, zatem na Vašem kanalu in Dolenjskem listu. Med drugim je pozneje delala na Radiu Slovenija, Televiziji Slovenija, POP TV, časniku Finance in Uradu vlade za informiranje. Na Ministrstvu za obrambo je bila tiskovna predstavnicca prejšnjega obrambnega ministra, v skupini SIJ – Slovenska industrija jekla pomočnica uprave za odnose z javnostmi, zatem direktorica korporativnega komuniciranja na IBM Slovenija (ter skrbela za Bosno in Hercegovino ter Albanijo), sedaj pa je članica uprave za strateško komuniciranje pri Infonet media, kamor sodijo med drugim Radio 1 kot najbolj poslušan komercialni radio pri nas, radio Antena, Belvi, Fantasy, Orion in Urban ter Infonet radijska mreža, kjer pripravljajo informativni program za več kot 20 radijskih postaj ter produkcija Info TV-ja. Poleg piara pokriva še promocijo in kadrovske politiko.

Po izobrazbi je magistrica znanosti (iz komunikologije), sicer pa je samostojno zaključila dve fakulteti, in sicer je univ. dipl. novinarka in univ. dipl. kulturologinja.

Je avtorica lani izdane knjige Kako uspešno sodelovati z mediji – priročnik za vsakogar, ki je prvi tovrstni pri nas. Prav o knjigi bodo 20. marca na Škrabčevi domačiji razpravljali poleg nje še ljubljanski župan Zoran Jankovič in direktor A.T. Kearneyja dr. Andrej Vizjak, pogovor z vsemi tremi pa bo vodila Anja Križnik Tomažin. O piaru po novem piše tudi kolumne za Mesečnik. Vodi delavnice o uspešnem sodelovanju z mediji, internem komuniciranju in osebnem piaru, o tem piše strokovne članke in predava tudi na konferencah tako pri nas kot v tujini. O piaru in medijih predava tudi podiplomskim študentom na Fakulteti za družbene vede v Ljubljani, kot gostja na nekaterih višjih šolah ter podiplomskim študentom ekonomije v Zagrebu.

Že več let je članica Slovenskega društva za odnose z javnostmi (PRSS), letos tudi predsednica programskega odbora 12. srečanja piarovcev. Je tudi članica v Združenju managerjev Slovenija in društva Enajstka (11), kjer pridobiva dodatna znanja iz svetovanja in o vodenju.

V zadnjih dveh letih je v svoj način življenja vnesla še šport, obožuje ples. Njen odklop so potovanja, v zadnjem času enkrat na dva meseca za nekaj dni obiše kakšno evropsko mesto. Vrnila se je z Moskve, v rokah ima že karto za Pariz, enkrat letno se odpravi nekam daleč stran. Edina v Sloveniji izvaja potopisne predstave, ki so svojevrstne, ker jih obogati s številnimi predmeti, z oblekami, glasbo in degustacijo. Če ji ostane še kaj časa, piše potopise. Je večletna kolumnistka revije Horizont. Pred leti je imela v Ljubljani prvo fotografsko razstavo s potovanj, imenovano Obrazi. Več o tem je predstavljeno tudi na njeni spletni strani www.andreja-jernejcic.com.

Klepet z njo človeku da polno energije, v pogovor vnese živahnost, odkrit nasmeh in nove zamisli. Eni jo poznajo po tem, da pove direktno, kar misli, drugi jo imajo prav zaradi iskrenosti toliko rajši. Ko ji kdo reče, da je hiperproduktivna, čudežni otrok, se samo nasmehne. In vse to je Andreja pri njenih 32-letih.